

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

367 **BESCHIKKING** van de Minister van Justitie van 28 september 1962, houdende plaatsing in het Staatsblad van de tekst van de Statistiekwet 1950 en van de Waarborgwet 1950, zoals deze zijn gewijzigd.

De Minister van Justitie,

Gelet op artikel 60 van de wet van 2 augustus 1962, *Stb.* 324 (Invoeringswet douanewetgeving);

Besluit:

de tekst van de Statistiekwet 1950 en van de Waarborgwet 1950, zoals deze laatstelijk zijn gewijzigd bij de wet van 2 augustus 1962, *Stb.* 324, in het *Staatsblad* te plaatsen als bijlage van deze beschikking.

's-Gravenhage, 28 september 1962.

De Minister voornoemd,
A. C. W. BEERMAN.

Uitgegeven de tweede oktober 1962.

De Minister van Justitie,
A. C. W. BEERMAN.

Tekst van de Statistiekwet 1950, zoals die wet is vastgesteld bij de wet van 19 juli 1950, *Stb.* K 302, en laatstelijk gewijzigd bij de Invoeringswet douanewetgeving, *Stb.* 1962, 324

Artikel 1. 1. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur, ten dienste van de statistiek van de in-, uit- en doorvoer, nadere bepalingen vast te stellen omtrent de goederenaangiften die volgens de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen worden vereist.

2. De nadere bepalingen betreffen onder meer de aangifte van soort, hoeveelheid en waarde, alsmede van land van herkomst en van bestemming der goederen.

Artikel 2. 1. De aangever is op vordering van de ambtenaar bij wie een goederenaangifte als is bedoeld in artikel 1 wordt ingeleverd, verplicht deze terstond inzage te verlenen van de bij de goederen behorende vrachtbrieven, cognossementen of andere ladingspapieren.

2. Hij aan wie inzage van de in het vorige lid bedoelde bescheiden wordt verzocht, wordt geacht die in zijn bezit te hebben, tenzij het tegendeel aannemelijk is.

Artikel 3. De ambtenaren der invoerrechten en accijnzen zijn bevoegd binnengekomen en uitgaande douanegoederen in de zin van de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen, alsmede goederen ten aanzien van welke de ingevolge die bepalingen vereiste aangifte niet is gedaan, te onderzoeken en daarvan de hoeveelheid op te nemen.

Artikel 4. 1. Hij die, voor zich zelf of voor een ander, een aangifte doet als bedoeld is bij artikel 2, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste honderd gulden:

1°. indien de soort, het land van herkomst of het land van bestemming van de goederen onjuist is aangegeven;

2°. indien de hoeveelheid van de goederen meer dan tien ten honderd te hoog of te laag is aangegeven;

3°. indien ten invoer aangegeven goederen op het tijdstip waarop de aangifte ten invoer wordt gedaan kennelijk een buitenlandse bestemming hebben.

2. Hij die niet voldoet aan een hem krachtens artikel 2 opgelegde verplichting wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 5. 1. Indien bij verificatie van een aangifte ten invoer of ten uitvoer, dan wel van het daarop afgegeven document, de ambtenaar die de verificatie verricht, van oordeel is dat de waarde te hoog of te laag is aangegeven en artikel 98 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) ter zake niet van toepassing is, roept hij de beslissing in van de inspecteur der invoerrechten. Hij doet daarvan, desverlangd schriftelijk, mededeling aan de aangever, aan zijn gemachtigde of aan degene die vanwege hem tegenwoordig is.

2. Indien aan de ambtenaar niet blijkt, dat de aanvrager voldoende gegoed is en binnen het rijk woont of is gevestigd, kan hij de goederen aanhouden en onder bewaring van de ontvanger der invoerrechten of, bij gebreke van die, van de ontvanger der accijnzen stellen.

3. Over de aangehouden goederen kan worden beschikt na zekerheidstelling voor de door de inspecteur te bepalen som, welke echter niet hoger zal zijn dan het eventueel wegens de onjuiste waardeaangifte te betalen bedrag. De inspecteur kan bepalen, dat de goederen ook zonder zekerheidstelling ter beschikking van de aangever worden gesteld.

4. Indien ook de inspecteur van oordeel is dat de waarde onjuist is aangegeven, nodigt deze de aangever binnen acht dagen na de in het eerste lid bedoelde mededeling bij aangezekende brief of tegen gedagtekend ontvangbewijs uit om binnen een bij de uitnodiging te stellen termijn, welke op verzoek kan worden verlengd of verkort, bescheiden over te leggen waarvan de kennisneming bevorderlijk kan zijn voor een juiste beoordeling van de waarde der goederen.

5. De tijdig overgelegde stukken worden door hem gemaarmerkt.

6. Hij stelt binnen een maand na het verstrijken van de voor het overleggen van bescheiden gestelde termijn, de waarde bij een met redenen omklede uitspraak vast. Afschrift van de uitspraak wordt aan de aangever gezonden bij aangetekende brief of hem uitgereikt tegen gedagtekend ontvangbewijs. De termijn van een maand kan in overeenstemming met de aangever worden verlengd.

7. De kennisgevingen, bedoeld in het vierde en zesde lid van dit artikel, worden gedaan bij aangetekende brief of tegen gedagtekend ontvangbewijs.

8. Overschrijding van een termijn door de inspecteur maakt zijn beslissing nietig.

Artikel 6. 1. De aangever die bezwaar heeft tegen een ingevolge artikel 5 te zijnen aanzien gedane uitspraak van de inspecteur kan binnen twee maanden nadat het afschrift van de uitspraak aan hem is verzonden of uitgereikt, in beroep komen bij de Tariefcommissie.

2. Het beroep wordt ingesteld bij een met redenen omkleed beroepschrift. Bij het beroepschrift wordt een afschrift van de uitspraak overgelegd.

Artikel 7. 1. Tenzij het tegendeel is gebleken, neemt de Tariefcommissie aan, dat de soort en de hoeveelheid van de goederen juist zijn aangegeven.

2. Het bepaalde in de artikelen 14, 15 en 16 van de Waardewet 1927 (*Stb.* 17) geldt ook voor de toepassing van deze wet.

Artikel 8. Ingeval de inspecteur dan wel de Tariefcommissie de waarde heeft vastgesteld op een bedrag dat meer dan

tien ten honderd hoger of lager is dan is aangegeven, beloopt de aangever een administratieve boete van een ten honderd van het verschil tussen de vastgestelde waarde en de aanvankelijk aangegeven waarde. Op die administratieve boete zijn de artikelen 142, 143 en 144 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen van toepassing.

Artikel 9. 1. Hij die goederen ten doorvoer dan wel tot inslag in of tot uitslag uit douane-entrepot aangeeft, wordt, indien de goederen niet overeenkomstig de in de aangifte vermelde bestemming worden doorgevoerd, niet worden ingeslagen in of worden uitgeslagen uit douane-entrepot, gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

2. Met dezelfde boete als genoemd is in het eerste lid van dit artikel wordt gestraft hij die, voor zichzelf of voor een ander, goederen ten vervoer aangeeft van de ene binnenlandse plaats naar de andere over zee of over vreemd grondgebied, indien de goederen niet overeenkomstig de aangifte worden vervoerd.

3. Indien in de gevallen als zijn bedoeld in het eerste en het tweede lid, de doorvoer dan wel de inslag in of de uitslag uit douane-entrepot, onderscheidenlijk het uitgaan en het binnenkomen van de goederen ingevolge de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen ter kennis moet worden gebracht van de ontvanger der invoerrechten, en die kennisgeving na verloop van de ter zake gestelde termijn of, indien zodanige termijn niet is gesteld, na verloop van zes weken sedert de aangifte, niet is binnengekomen, wordt — behoudens tegenbewijs — de doorvoer, de inslag in of de uitslag uit douane-entrepot, onderscheidenlijk het uitgaan en het binnenkomen van de goederen geacht niet te hebben plaats gehad.

Artikel 10. De artikelen 4 en 9 zijn niet van toepassing, indien het feit strafbaar is gesteld bij wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen of indien ingevolge die bepalingen ter zake een administratieve boete is belopen.

Artikel 11. Op de invordering van de ingevolge deze wet verschuldigde administratieve boete is het bepaalde in hoofdstuk IX van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen van toepassing.

Artikel 12. 1. Hij die bij de toepassing van deze wet een vals of vervalst geschrift vertoont, doet vertonen, overlegt of doet overleggen, wordt gestraft met een geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden.

2. Indien de schuldlige weet of redelijkerwijs moet vermoeden dat het geschrift vals of vervalst is, kan hij bovendien worden gestraft met een gevangenisstraf van ten hoogste een jaar.

3. Het bepaalde in de vorige leden van dit artikel is mede toepasselijk op ieder, die zich buiten het rijk in Europa aan het daarin omschrevene schuldig maakt.

Artikel 13. De artikelen 191, eerste lid, 192 — 195 en 197 — 211 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen vinden overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat waar in die artikelen wordt gesproken van wettelijke bepalingen daaronder worden begrepen de wettelijke bepalingen inzake de statistiek.

Artikel 14. De ambtenaren der invoerrechten en accijnzen bewaren het geheim omtrent hetgeen zij bij de uitvoering van deze wet leren kennen, voor zover mededeling daarvan voor de juiste uitoefening van de hun opgedragen werkzaamheden niet vereist wordt.

Artikel 15. 1. De Statistiekwet (*Staatsblad* 1916, no. 175), laatstelijk gewijzigd bij de wet van 29 december 1933 (*Staatsblad* no. 765), wordt ingetrokken.

2. Deze intrekking heeft geen kracht ten aanzien van reeds begane strafbare feiten.

3. Het bij het in werking treden van deze wet geldende besluit van 30 juni 1916 (*Staatsblad* no. 316), laatstelijk gewijzigd bij het besluit van 6 januari 1948 (*Staatsblad* no. I 5), wordt geacht te zijn uitgevaardigd krachtens artikel 1 van deze wet.

Artikel 16. 1. De wet op het Statistiekbesluit (*Staatsblad* 1932, no. 231), laatstelijk gewijzigd bij het Besluit Overgangsbepalingen ter uitvoering van de douaneovereenkomst 1947, wordt ingetrokken.

2. Deze intrekking heeft geen kracht ten aanzien van reeds verschuldigde belasting en begane strafbare feiten.

3. Overeenkomstig door Onze Minister van Financiën vast te stellen voorwaarden en bepalingen zal teruggaaf worden verleend van het bedrag, dat is betaald bij de aankoop van zegels, als bedoeld zijn in artikel 7, eerste lid, van de in het eerste lid van dit artikel bedoelde wet, welke binnen zes maanden na het in werking treden van deze wet in ongebruikte en ongeschonden staat voor een waarde van tenminste één gulden zullen zijn ingeleverd.

Artikel 17. Waar in andere wetten of besluiten in een of andere vorm wordt verwezen naar de Statistiekwet (*Staatsblad* 1916, no. 175), wordt die verwijzing geacht betrekking te hebben op deze wet.

Artikel 18. Deze wet, welke kan worden aangehaald onder de titel „Statistiekwet 1950”, treedt in werking met ingang van een door Ons te bepalen tijdstip.

Tekst van de Waarborgwet 1950, zoals die wet is vastgesteld bij de wet van 18 september 1852, Stb. 178, en laatstelijk gewijzigd bij de Invoeringswet douanewetgeving, Stb. 1962, 324

HOOFDSTUK I

Van de gehalten

Artikel 1. 1. De gehalten der platina, gouden en zilveren werken, welke door rijkskeurmerken worden gewaarborgd, zijn bepaald:

voor platina werken op 950 duizendsten, met dien verstande, dat in platina alliages iridium als platina wordt beschouwd;
voor gouden werken op 833, 750 en 585 duizendsten;
voor zilveren werken op 925 en 835 duizendsten.

2. Onze Minister van Financiën kan voorwerpen aanwijzen, welke op een gehalte aan zilver van 800 duizendsten door rijkskeurmerken worden gewaarborgd.

Artikel 2. 1. Op die gehalten wordt een speling toegestaan van tien duizendsten voor platina werken, drie duizendsten voor gouden werken en vijf duizendsten voor zilveren werken.

2. De werken, tussen twee gehalten bevonden, worden op het laagst dier beide gehalten gekeurmerkt.

Artikel 3. Werken welke, voor zover zulks bij deze wet is toegelaten, in voltooide staat worden aangeboden, worden voorzien van een gehaltemerk, aanduidende dat de in artikel 1 genoemde gehalten onder inachtneming van de speling, genoemd in artikel 2, worden gewaarborgd binnen een zekerheidsgrens van twintig duizendsten ten behoeve van het onderzoek.

Artikel 4. Werken welke ten dele uit edele en ten dele uit onedele metalen dan wel uit verschillende edele metalen zijn samengesteld, zijn van waarborg uitgesloten, tenzij deze samenstelling het gevolg is van een volstreekte noodzakelijkheid, waarvan de beoordeling aan de hoofdamtenaar van het kantoor van waarborg, waar de werken worden aangeboden, blijft overgelaten.

HOOFDSTUK II

Van het waarborgrecht en de kantoren van waarborg

Artikel 5. 1. Aan waarborg zijn onderworpen platina, gouden en zilveren werken, welke hier te lande worden vervaardigd, worden ingevoerd of uit het bezit van andere dan ondernemers in de handel worden gebracht, voor zover de werken niet zijn voorzien van de vereiste stempelmerken.

2. Ter zake van de waarborg wordt een waarborgrecht geheven:

- a. voor platina werken van: tweeëntwintig gulden per 100 gram;
- b. voor gouden werken van: vijftien gulden per 100 gram;
- c. voor zilveren werken van: zeventig cent per 100 gram.

3. Werken, wier platina, goud of zilveragehalte beneden 950 duizendsten aan platina, 585 duizendsten aan goud en 835 duizendsten aan zilver blijft, worden, behoudens in het geval omschreven in het tweede lid van artikel 1 en met inachtneming van de toegestane spelingen, niet als platina, gouden en zilveren werken aangemerkt.

4. Het totaal gewicht der in een aanbieding begrepen werken wordt naar boven afgerond, voor platina en gouden werken op hele grammen en voor zilveren werken op vijf gram of veelvoud daarvan. Voor samengestelde werken wordt het waarborgrecht geheven naar evenredigheid van het zich daaraan bevindend platina, goud of zilver.

5. Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur de in het tweede lid genoemde bedragen te wijzigen ten einde ze aan te passen aan de uitgaven, welke door de waarborg zijn veroorzaakt.

Artikel 6. 1. Aan ondernemers wordt, onder zekerheidsstelling, krediet voor het waarborgrecht en voor het in artikel 13 bedoelde essaailoon verleend tot de zevende dag der maand, volgende op die, waarin de werken aan de stempeling zijn onderworpen of waarin de gehaltestoeven welke geen betaling van waarborgrecht ten gevolge hebben, zijn verricht.

2. Ten kantore van de waarborg wordt met iedere ondernemer die krediet volgens het vorig lid geniet, een rekening gehouden.

3. Met betrekking tot het waarborgrecht, het essaailoon en de daarop vallende kosten en interest vinden de bepalingen van de Hoofdstukken IX en X, met uitzondering van de artikelen 151 en 152 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen (*Stb.* 1961, 31) overeenkomstige toepassing. Voor de toepassing van die bepalingen worden het waarborgrecht en het essaailoon als belasting aangemerkt.

Artikel 7. 1. Tot het onderzoek en de stempeling van de platina, gouden en zilveren werken worden kantoren van de waarborg ingesteld.

2. Het getal, de gemeenten van vestiging en de kringen dier kantoren, alsmede de samenstelling van het daaraan verbonden personeel, worden door Onze Minister van Financiën naar gelang der behoeften van de dienst aangewezen en geregeld.

3. De ontvangst van het waarborgrecht en van het essaailoon wordt opgedragen aan de door Onze Minister van Financiën aan te wijzen ontvangers der directe belastingen, invoerrechten en accijnzen.

Artikel 8. De ambtenaren van de waarborg zijn verplicht kosteloos aan een ieder inlichting te geven omtrent de betekenis der verschillende keur- en andere stempelmerken, op platina, gouden en zilveren werken voorkomende.

HOOFDSTUK III

Van de stempelmerken en de gehalte-proef

Artikel 9. De stempeling der platina, gouden en zilveren werken, zowel in het geval bij artikel 1 als in dat bij artikel 3 dezer wet bedoeld, geschiedt met rijksstempels, omtrent welke vorm, vervaardiging, gebruik en verantwoording door Ons de nodige voorschriften gegeven worden.

Artikel 10. De rijksstempelmerken zijn:

- 1°. het gehaltemerk;
- 2°. het merk tot aanwijzing van het waarborgkantoor, waar de stempeling is geschied;
- 3°. het jaarlettermerk;
- 4°. het gewichtaanduidendmerk voor werken, welke uit meer dan een, niet voor afzonderlijke stempeling vatbare stukken bestaan.

Artikel 11. 1. Werken, welke niet zonder gevaar van beschadiging gestempeld kunnen worden, mogen door de ambtenaren van het kantoor van waarborg, waar het onderzoek plaats heeft, van de stempeling worden vrijgesteld.

2. In zodanig geval wordt aan die werken, met het zegel van het kantoor van waarborg, een schriftelijk bewijs gehecht, hetwelk een nauwkeurige omschrijving van dezelve, met aanwijzing van de werkmeester, inhoudt.

3. Vóór de uitreiking van dat bewijs moet het waarborgrecht voldaan zijn, en daarvan op het stuk aantekening gehouden worden.

Artikel 12. 1. Onverminderd de stempeling van 's Rijkswege, is elke werkmeester verplicht alle uit zijn werkplaats voortkomende platina, gouden en zilveren werken, met uitzondering van die, welke verkeren in het geval bij het eerste lid van het vorig artikel voorzien, met de afslag te merken van een eigen stempel, waarvan hij zich te dien einde voorzien moet, en welke de aanvangletters van zijn naam benevens een bijzonder, met goedvinden der ambtenaren van de waarborg door hem gekozen onderscheidingsteken vertonen moet.

2. Dit merk, de verantwoordelijke vervaardiger van het werk aanwijzende, draagt de naam van meesterteken.

3. Geen werkmeester mag een meesterteken aannemen, volkomen gelijk aan dat van een zijner beroepsgenoten.

Artikel 13. Wij behouden Ons voor essaailonen vast te stellen, welke aan het rijk verschuldigd zijn voor gehaltestoeven, welke geen waarborg ten gevolge hebben. De essaailonen zullen worden vastgesteld op bedragen welke de kostende prijs zoveel mogelijk nabij komen.

Artikel 14. 1. De essai-broodjes, kornetten, snippelingen en het vijlsel worden na elke gehalte-proef aan de belanghebbenden teruggegeven.

2. Bij zilverproeven op de natte weg wordt het chloorzilver, hetgeen daarbij in handen van de essayeur achterblijft, aan de aanbieder vergoed met tien cent voor een hele proefneming. Voor een halve of kwart proef van gelijke aard wordt die vergoeding in dezelfde rede verminderd.

Artikel 15. 1. Alvorens tot het onderzoek te worden toegelaten moeten de werken tot een staat van voltooiing gebracht zijn, welke zowel tegen een verandering van hun oorspronkelijke bestemming, als tegen een beschadiging der stempeltekens bij de verdere bearbeiding, waarborgt. Werken, waaraan zodanige beschadiging is toegebracht, zijn opnieuw aan waarborgrecht en stempeling onderhevig.

2. Inlandse werken worden alleen tot het onderzoek toegelaten indien zij, behoudens het in artikel 12 genoemde uitzonderingsgeval, voorzien zijn van het meesterteken en zij noch door polijsten, of op welke andere wijze ook, zijn afgewerkt.

noch van stenen, of andere dergelijke versierselen, zijn voorzien; een en ander, tenzij bijzondere redenen, welke beoordeeling aan de hoofdamtenaar van het kantoor van waarborg, waar de aanbidding geschiedt, is overgelaten, zulks onmogelijk maken.

Artikel 16. 1. De werken, ter keuring aangeboden, moeten verzegeld gaan:

van een ondertekend borderel in tweevoud, opgave inhoudende van metaalsoort, getal, gewicht, gehalte, of van een inventaris volgens artikel 50.

2. Voor het borderel en de inventaris wordt gebruik gemaakt van door Onze Minister van Financiën vast te stellen formulieren, die van rijkswege verkrijgbaar worden gesteld tegen een prijs, die de kostende prijs zoveel mogelijk nabijkomt.

Artikel 17. 1. De werken moeten steeds van verlengstukken voorzien zijn, ten einde daarop het voor de proef benodigde metaal te kunnen insnijden, tenzij bijzondere redenen, welke beoordeeling aan de hoofdamtenaar van het kantoor van de waarborg, waar de werken worden aangeboden, blijft overgelaten, zulks onmogelijk maken.

2. Het blijft desniettemin de essayeur vrijgelaten die insnjding ook, althans voor een gedeelte, op het werk zelf te verrichten.

3. Wanneer de verlengstukken blijken mochten door soldering aan het werk te zijn aangezet, moet het metaal van het verlengstuk en dat van het werk steeds elk afzonderlijk onderzocht worden.

Artikel 18. De platina, gouden en zilveren werken, bestemd om van de gehalte-tekenen te worden voorzien, en die na aan-eenvoeging hunner verschillende delen niet meer vatbaar zijn zouden voor een behoorlijk onderzoek, worden bij losse gedeelten aan het essai onderworpen, en van een herkenningsteken, dat het bevonden gehalte aanwijst, voorzien. Later, in voltooide staat aan het kantoor teruggebracht, worden zij, zonder opnieuw onderzocht te worden, op het door de herkenningsteken aangewezen gehalte gestempeld.

Artikel 19. 1. Holle werken, draad- en knopwerk, en alle andere werken, waarvan men het gehalte niet langs de gewone weg kan leren kennen, worden onderzocht bij samensmelting van een of meerdere stukken, naar gelang van de grootte der partij.

2. Zo dit onderzoek de juistheid der aangifte bevestigt, wordt de waarde van het fatsoen der versmolten stukken de belanghebbende van rijkswege vergoed.

Artikel 20. 1. De essayeur is bevoegd om, indien hij vermoedt dat de platina, gouden en zilveren werken, waarvan stempeling op een der gewaarborgde gehalten wordt verlangd, met ijzer, koper, hars of enig andere stof opgevuld of ook op een bedekte wijze met soldeersel overladen zijn, in tegenwoordigheid van de aanbieder door te snijden.

2. Dezelfde bevoegdheid heeft de essayeur ten aanzien van reeds in de handel aanwezige voorwerpen welke van een gehaltemerk zijn voorzien, met dien verstande dat deze voorwerpen in tegenwoordigheid van de houder worden doorgesneden.

3. Blijkt het vermoeden juist, dan wordt degene die het werk ter keuring heeft aangeboden of de houder van het reeds in de handel aanwezige voorwerp medegedeeld, dat de werken of voorwerpen niet tot de stempeling kunnen worden toegelaten of dat deze ten onrechte van een gehaltemerk zijn voorzien en wordt het reeds aanwezige merk vernietigd.

4. In het tegenovergestelde geval wordt aan die aanbieder of houder van rijkswege de waarde van het fatsoen van het doorgesneden werk of voorwerp vergoed.

Artikel 21. 1. Wanneer ten aanzien van enig aan het wettelijk onderzoek onderworpen platina, goud of zilverwerk een lager gehalte wordt bevonden dan dat hetwelk in het borderel of de inventaris is opgegeven, kan op verlangen van de aanbieder tot een tweede proef worden overgegaan.

2. Indien deze de uitkomst der vroegere bevestigt, is de aanbieder gehouden tot betaling van essaailoon op de voet van artikel 13.

Artikel 22. 1. De uitspraak over geschillen van allooï en essaai is opgedragen aan de muntmeester van 's Rijks Munt.

2. Het te beoordelen voorwerp wordt opgezonden, verzegeld door de essayeur en degene, die zich door diens beslissing bezwaard acht.

3. De uitkomst van het onderzoek wordt aan de betrokkenen medegedeeld, die zich naar de gedane uitspraak hebben te gedragen.

4. De kosten, aan het opzenden en het onderzoek verbonden, komen ten laste van de in het ongelijk gestelde partij. De berekening der kosten van onderzoek geschiedt op de voet van artikel 13.

5. Geschillen over de echtheid van stempelmerken en het juiste gebruik van stempels, alsmede die, tot welke het geval, voorzien bij artikel 20, kan aanleiding geven, worden beslist door de Minister van Financiën, volgens door hem te stellen regelen.

6. Voor die geschillen gelden het derde en het vierde lid van dit artikel.

Artikel 23. 1. In alle burgerlijke en strafgedingen, waarvan de beslissing afhangt van die van een geschilpunt inzake allooï en essaai, moet de muntmeester als deskundige over dit geschilpunt gehoord worden.

2. De berichten van de muntmeester moeten de gronden behelzen, waarop zij rusten en ondertekend zijn.

3. Voor die berichten worden geen kosten berekend dan die van zegel en registratie, voor zover die verschuldigd zijn.

Artikel 24. 1. Alle burgerlijke gedingen waarin het rijk ter zake van de waarborg hetzij eisende, hetzij verwerende optreedt, worden in eerste aanleg ingesteld voor de arrondissementsrechtbanken en voorts in hoger beroep en cassatie voortgezet naar de bepalingen van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

2. Wanneer de beslissing van een burgerlijk geding afhankelijk is van die van een geschilpunt als in het vorig artikel bedoeld, beveelt de rechter, hetzij op verzoek van een der partijen, hetzij ambtshalve, bij interlocutoir vonnis, dat het bericht van de muntmeester wordt ingewonnen.

3. Op dit deskundig onderzoek zijn de bepalingen der achtste Afdeling van de derde Titel van het eerste Boek Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing, voor zoveel daarvan niet bij dit of het voorgaande artikel dezer wet is afgeweken.

Artikel 25. 1. De eigenaar van enig platina, goud of zilverwerk, die meent dat het daarop voorkomende keurmerk, in verband met het platina, goud- of zilveragehalte van dat werk daarop ten onrechte aanwezig is, is bevoegd een onderzoek door de muntmeester van 's Rijks Munt te verlangen. Het verzoek wordt ingediend bij de Minister van Financiën, die de belanghebbende met de uitkomst van het onderzoek in kennis stelt.

2. Indien de bevinding van de muntmeester het gerezen vermoeden niet bevestigt, is de verzoeker essaailoon verschuldigd op de voet van artikel 13.

HOOFDSTUK IV

Van de ondernemers

Artikel 26. 1. Ondernemer ten aanzien van deze wet en het daarbij geregelde waarborgrecht is, al wie enig geheel of gedeeltelijk uit platina, goud of zilver bestaande voorwerpen vervaardigt, bewerkt, doet vervaardigen of bewerken en al wie met zodanige voorwerpen handel drijft.

2. Werklieden die in dienst van hun meester geheel of gedeeltelijk uit platina, goud of zilver bestaande voorwerpen voor deze vervaardigen of bewerken, zijn niet ondernemer.

Artikel 27. 1. Het uitoefenen van de beroepen, bij het voorgaand artikel genoemd, moet worden voorafgegaan door een ondertekende aangifte op het kantoor van de waarborg, binnen welks kring die uitoefening zal plaats hebben.

2. Binnen veertien dagen nadat iemand zodanig beroep heeft laten varen, moet hij daarvan een gelijke aangifte hebben gedaan.

3. Op de erfgenamen van de overledene, die zodanig beroep uitoefende, rust de verplichting tot gelijke aangifte, welke door hen geschieden moet binnen één maand na het overlijden des erflaters.

4. Hij, die de in het eerste lid voorgeschreven aangifte heeft gedaan, blijft ondernemer totdat hij de in het tweede lid omschreven verplichting heeft nagekomen.

Artikel 28. Werklieden, die, ofschoon in vaste dienst van enig ondernemer, hun beroepsarbeid niet in zijn maar in hun eigen woning of werkplaats verrichten, zijn onder dezelfde bepalingen, tot gelijke beroepsaangifte verplicht als hun meesters.

Artikel 29. Een ondernemer, naar elders verhuizende, is gehouden hiervan binnen veertien dagen na de verhuizing een ondertekende aangifte in te leveren op het kantoor of de kantoren van de waarborg, waartoe de gemeenten van vertrek en vestiging behoren.

Artikel 30. 1. Geen ondernemer mag enig voltooid platina, goud- of zilverwerk, niet voorzien van de vereiste stempelpenmerken, in zijn bezit hebben, noch daarmede handel drijven.

2. De werken, tot persoonlijk gebruik van de ondernemer en zijn gezin dienende, zijn hiervan niet uitgezonderd.

3. Beweerde onvatbaarheid voor stempeling ontheft van de toepassing der bovenstaande bepalingen niet.

Artikel 31. Gedeeltelijke vernieuwing van een reeds gestempeld werk verplicht, zodra het toegevoegde gedeelte meer dan tien gram aan platina, tien gram aan goud en honderd gram aan zilver bedraagt, tot bijbetaling van het waarborgrecht, en, naar gelang van omstandigheden, ook tot herstempeling.

Artikel 32. 1. De ondernemers mogen de werken, door hen vervaardigd of ingekocht, of welke door anderen vervaardigd, doch met hun meesterteken, overeenkomstig artikel 39 zijn voorzien, aan geen ander kantoor ter stempeling aanbieden, dan aan dat, waaronder zij behoren.

2. Alleen de reizende kooplieden, als zodanig van patent voorzien en bij de administratie van de waarborg erkend, zijn op hun handelsreizen van deze bepaling vrijgesteld.

Artikel 33. 1. De ondernemers moeten voorzien zijn van een vanwege het bestuur der gemeente, binnen welke zij hun bedrijf uitoefenen, genummerd en gewaarmerkt register, waarin dagelijkse en doorlopende aantekening moet gehouden worden, zowel van de werken, welke door hen worden aangekocht of op enige andere wijze verkregen, als van die, welke hun tot herstelling of met enig ander oogmerk worden toevertrouwd.

2. De vorm dier registers wordt door de Minister van Financiën bepaald en ter kennis van de belanghebbenden gebracht. Hij kan daarbij, zo nodig onder de door hem te stellen voorwaarden, verwijzing toelaten naar de ingevolge artikel 6 van het Wetboek van Koophandel gehouden aantekeningen.

3. Werken, die zich slechts tijdelijk in handen der ondernemers bevinden, zijn aan de bovenvermelde inschrijving alleen dan onderworpen, wanneer zij van geen der vereiste stempelpenmerken voorzien zijn.

4. De ondernemers, voor wie werken uit het buitenland zijn ingevoerd, zijn gehouden de bewijzen van betaalde invoerrechten gedurende zes jaren te bewaren.

Artikel 34. 1. De ondernemers zijn gehouden op eerste aanvraag inzage te verlenen van hun register, zo dikwerf dit gevorderd wordt door met de opsporing van overtredingen dezer wet belaste ambtenaren.

2. De boekhouding van de ondernemers is onderworpen aan het onderzoek van door de Minister van Financiën aan te wijzen boekhoudkundigen. Bij het onderzoek moet de ondernemer de boekhoudkundige op eerste aanvraag inzage verlenen, zowel van het register, als van alle boeken, bescheiden en geschriften, bedoeld in artikel 6, derde lid, van het Wetboek van Koophandel en in het laatste lid van artikel 33 dezer wet, terwijl hij voorts gehouden is deze naar zijn vermogen alle gevraagde inlichtingen te verstrekken.

Artikel 35. Het is verboden op platina, gouden en zilveren werken gelijkende voorwerpen tezamen met gewaarborgde werken onder de aandacht van het publiek te brengen, tenzij eerstgenoemde werken op duidelijke wijze van de andere zijn onderscheiden.

Artikel 36. Het is verboden andere voorwerpen dan die, welke ingevolge de bepalingen dezer wet worden gewaarborgd of in België of Luxemburg van Staatswege van keurmerken zijn voorzien, onder de aandacht van het publiek te brengen met gebruikmaking van de woorden edelmetaal, platina, goud of zilver, of op zodanige andere wijze, dat daaruit redelijkerwijze moet worden afgeleid, dat die voorwerpen beantwoorden aan de samenstelling van platina, gouden en zilveren werken.

Artikel 37. De ondernemers moeten zorgen dat in hun winkels, magazijnen en kantoren, op een voor bezoekers duidelijk zichtbare plaats, goed leesbaar is opgehangen een, door Onze Minister van Financiën vast te stellen en tegen een prijs die de kostende prijs zoveel mogelijk nabijkomt van rijkswege te verstrekken formulier, houdende afbeeldingen op vergrote schaal van de rijksstempelpenmerken, met toelichting.

Artikel 38. 1. Geen ondernemer mag zijn beroep uitoefenen noch zijn magazijn houden in een gebouw waarin een bank van lening is gevestigd. Wanneer in strijd met deze bepaling wordt gehandeld, zo worden de platina, gouden en zilveren werken, in de bank van lening voorhanden, beschouwd als in het bezit van de ondernemer zijnde, terwijl het derde lid van artikel 33 op die werken in zodanig geval niet van toepassing is.

2. De lokalen, waar de bank van lening gevestigd is, en de bewaarplaatsen der beleende goederen zijn alsdan mede onderworpen aan de visitatie der ambtenaren, op de voet als bij artikel 43 dezer wet is bepaald.

Artikel 39. Geen werken kunnen van een ander meesterteken dan dat des makers worden voorzien, tenzij met voorkennis van het hoofd van het kantoor, in wiens ring de werken zijn vervaardigd, en onder overlegging van een bewijs der hiertrent van de werkmeester verlangde vergunning.

Artikel 40. 1. Een werkmeester, zich tijdelijk van zijn woonplaats verwijderende, is bevoegd zijn stempel ter bewaring over te brengen bij het waarborgkantoor waaronder hij be-

hoort, hetzij om aldaar buiten gebruik te blijven berusten, hetzij om door de ambtenaren opgeslagen te worden aan de werken, die gedurende zijn afwezigheid uit zijn werkplaats daartoe zouden kunnen worden aangeboden.

2. Hiertoe evenwel moeten de ambtenaren schriftelijk door hem worden gemachtigd.

Artikel 41. 1. Een werkmeester, zijn beroep latende varen, is gehouden binnen veertien dagen daarna, onder kennisgeving hiervan, zijn stempel aan het kantoor van waarborg, waaronder hij het laatst heeft behoord, te doen verbreken. Hij blijft inmiddels aansprakelijk voor het misbruik, hetwelk van die stempel zou kunnen worden gemaakt.

2. Dezelfde verplichting is ingeval van overlijden van de werkmeester opgelegd aan de erfgenamen of rechtverkrijgenden van de overledene, aan de executeurs der nalatenschap en aan de voogden van diens minderjarige erfgenamen of andere rechthebbenden; terwijl allen persoonlijk aansprakelijk blijven voor het misbruik, hetwelk inmiddels van die stempel zou kunnen worden gemaakt.

Artikel 42. De platina, gouden of zilveren werken, van de bij deze wet vereiste stempeltekenen onvoorzien, door de reizende kooplieden bij inkoop of ruiling verkregen, moeten door hen op het eerste kantoor van waarborg, waar zij zich hebben aan te melden, aan de stempeling onderworpen worden.

Artikel 43. 1. De ambtenaren van de waarborg hebben tot het uitoefenen van hun ambtelijk toezicht te allen tijde vrije toegang tot de winkels, werkplaatsen en woningen van de ondernemers.

2. In een woning treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan voorzien van een daartoe verstrekte bijzondere schriftelijke last van de hoofd-essayeur in wiens dienstkring de woning is gelegen.

3. De last houdt in een aanduiding van de woning, zomede een nauwkeurige omschrijving van het met de visitatie beoogde doel.

4. Van het binnentreden in een woning tegen de wil van de bewoner wordt binnen tweemaal vierentwintig uren, onder vermelding van het tijdstip van het binnentreden en van het daarmee beoogde doel, proces-verbaal opgemaakt en een afschrift daarvan aan de bewoner uitgereikt of te zijnen behoeve aan de woning bezorgd.

5. Indien aan de ambtenaren van de waarborg bij het uitoefenen van hun ambtelijk toezicht de opening van de huis- of winkeldeuren of de ontsluiting van een vertrek of een stuk huisraad geweigerd wordt of wel indien door hen niemand wordt aangetroffen, die hun de verlangde toegang verschaffen kan, zijn zij bevoegd de sluiting te doen verbreken, hetgeen echter niet mag geschieden dan in tegenwoordigheid van een commissaris van politie of van de burgemeester der gemeente.

HOOFDSTUK V

Van openbare verkopen en beleenbanken

Artikel 44. 1. De notaris, griffier, deurwaarder of andere ambtenaar, te wiens overstaan een openbare veiling plaats heeft, of, bij ontstentenis van de zodanige, de bijzondere persoon, die de veiling of het toezicht daarop houdt, draagt zorg dat de platina, gouden of zilveren werken, niet voorzien van de vereiste stempeltekenen, niet in openbare veiling komen of met die bestemming worden tentoongesteld.

2. Deze bepaling is mede van toepassing op de verkoping der onafgeloste panden van beleenbanken.

Artikel 45. De werken, welke ter voldoening aan de bepalingen van het voorgaand artikel moeten gestempeld worden, mogen aan geen ander waarborg-kantoor daartoe worden aangeboden, dan aan dat, binnen welks ring de verkoping moet plaats hebben.

Artikel 46. 1. Van het houden ener openbare verkoping, waarin platina, gouden en zilveren werken voorkomen, moet door de notaris, griffier, deurwaarder of andere ambtenaar, te wiens overstaan zij zal gehouden worden, of, bij ontstentenis van de zodanige, door de bijzondere persoon, die dezelve of het toezicht daarover houden zal, ten minste drie dagen tevoren aangifte worden gedaan aan het kantoor van waarborg, binnen welks ring de veiling zal plaats hebben.

2. Ook moeten van dat ogenblik af de ambtenaren van de waarborg en de ambtenaren van 's rijks belastingdienst, op de eerste aanvraag toegelaten worden tot het bezichtigen der ten verkoop bestemde werken.

3. Bij verkopen van beleenbanken of andere, die op vaste tijdstippen gehouden worden, is een opgave dier tijdstippen en der veranderingen, welke in de bepaling derzelve gebracht mochten worden, voldoende.

HOOFDSTUK VI

Van in-, uit- en doorvoer

Artikel 47. 1. Alvorens ingevoerde platina, gouden en zilveren werken op een der gewaarborgde gehalten te stempelen, voorzien de ambtenaren van de waarborg die werken, met uitzondering van die, welke verkeren in het geval, bij het eerste lid van artikel 11 bedoeld, van een afslag van een, met goedvinden van die ambtenaren gekozen, stempel van de ondernemer, voor wie de werken bestemd zijn.

2. Tot het opslaan van het in vorig lid bedoelde teken — het invoerteken — moet de belanghebbende de stempel in bewaring geven aan het kantoor van waarborg, waaronder hij behoort.

Artikel 48. 1. Vrij van waarborg zijn:

1°. platina, gouden en zilveren werken, ingevoerd op de voet van artikel 26, letter *c*, 28, eerste lid, letters *a* of *b*, 30, letters *a* of *b*, en 31 van het Tariefbesluit 1960;

2°. platina, gouden en zilveren werken, ingevoerd uit België of Luxemburg, aldaar van Staatswege voorzien van keurmerken.

2. De werken ingevoerd op de voet van artikel 31, eerste lid, letter *b*, van genoemd Tariefbesluit moeten, met inachtneming der gewone formaliteiten en voorzorgsmaatregelen, aan het onderzoek der ambtenaren van de waarborg worden onderworpen.

3. De werken bedoeld in het eerste lid, onder 2°, worden geacht te zijn voorzien van de door deze wet vereiste stempelmerken.

Artikel 49. De platina, gouden en zilveren werken, welke krachtens artikel 48, eerste lid, onder 1°, vrij van waarborg zijn ingevoerd, vallen, indien zij later in de handel worden gebracht, onder de toepassing van de algemene bepalingen van deze wet.

Artikel 50. 1. Voor ten invoer bestemde platina, gouden en zilveren werken wordt ten kantore waar het invoerrecht wordt betaald een ondertekende inventaris in drievoud ingeleverd, behelzende een opgave van het kantoor, waar de waarborg zal geschieden, van metaalsoort, getal, gewicht en gehalte aan platina, goud of zilver.

2. De inventaris moet ondertekend worden door degene voor wie de werken bestemd zijn en vergezeld zijn van afschriftfacturen of andere bescheiden, houdende verklaring van de afzender, nopens gegevens, in het vorig lid bedoeld.

3. Een exemplaar van de inventaris dient, nadat voor het waarborgrecht zekerheid is gesteld en nadat het exemplaar door de ontvanger van het in het eerste lid bedoelde kantoor is aangevuld en gewaarmerkt, als geleidebrief ten geleide van de werken, die worden verzegeld of bewaakt, naar het opgegeven kantoor van de waarborg; de beide andere exemplaren

worden door die ontvanger met de in het tweede lid bedoelde bescheiden naar dat kantoor van de waarborg gezonden.

Artikel 51. 1. Ten aanzien van platina, gouden en zilveren werken, welke uit het vrije verkeer uit België of Luxemburg worden ingevoerd, blijft artikel 50 buiten toepassing.

2. Alvorens de in het eerste lid bedoelde werken, voor zover zij niet vallen onder 2° van artikel 48, eerste lid, in de handel worden gebracht, moeten zij met een borderel op de voet van artikel 16 ter keuring worden aangeboden.

Artikel 52. Na de stempeling en de betaling van het waarborgrecht, of de debitering daarvoor, indien op de voet van artikel 6 krediet wordt genoten, wordt hiervan op het kantoor van de waarborg aantekening op de geleidebrief gesteld onder bijvoeging van de verklaring, dat de verzegeling ongeschonden en de goederen overeenkomstig de inventaris zijn bevonden, waarna de goederen ter beschikking van de belanghebbende worden gesteld en de afgetekende geleidebrief weder naar het kantoor van afgifte wordt opgezonden.

Artikel 53. Indien de geleidebrief niet binnen twee maanden na de afgifte voorzien van de in het vorig artikel bedoelde aantekening, ten kantore terugkeert, wordt de aldaar gestelde zekerheid ingevorderd.

Artikel 54. De werken, welke ten doorvoer zijn aangegeven, worden op geen kantoor van waarborg overgebracht.

Artikel 55. Bijaldien er met opzicht tot de ten doorvoer aangegeven werken van de doorvoer wordt afgezien, wordt het doorvoerdocument niet op de bij de wettelijke bepalingen inzake de douane en de accijnzen geregelde voet gezuiverd, zolang niet uit een aantekening, door een ambtenaar van de waarborg op dat document gesteld, blijkt dat de werken, waarvoor het is afgegeven, op een der waarborgkantoren aan waarborgrecht en stempeling zijn onderworpen geworden.

Artikel 56. 1. Alle bepalingen, bij dit hoofdstuk met opzicht tot de platina, gouden en zilveren werken voorgeschreven, gelden evenzeer voor gedeelten van zodanige werken, welke afzonderlijk ingevoerd worden; met dit onderscheid evenwel, dat zodanige gedeelten van werken aan het kantoor van waarborg, zonder betaling van waarborgrecht, enkel van een herkenningmerk voorzien worden.

2. Het werk, tot welke samenstelling aldus gewaarmerkte gedeelten gebezigd worden, later in voltooide staat aan hetzelfde kantoor aangeboden, wordt alsdan tegen betaling van het waarborgrecht gestempeld.

3. Het wordt evenwel vrijgelaten de Nederlandse keurtekens op werken te plaatsen, waaraan enkele versierselen van vreemde herkomst zijn aangebracht, mits het werk zelf van Nederlandse oorsprong, en de aangebrachte versierselen van geen lager gehalte zijn.

HOOFDSTUK VII

Strafrechtelijke bepalingen

Artikel 57. Met geldboete van ten hoogste tweeduizend gulden wordt gestraft:

a. hij die een werk ter keuring aanbiedt, dat is voorzien van een aangesoldeerd verlengstuk, waarvan het gehalte met dat van het werk zodanig verschilt, dat een onderzoek enkel van het verlengstuk tot onjuiste stempeling zou hebben geleid;

b. hij die een werk, dat met ijzer, koper, hars of enig andere vreemde stof is opgevuld of ook op een bedekte wijze met soldeersel is overladen, ter stempeling op een der gewaarborgde gehalten aanbiedt.

Artikel 58. Hij die een werk of een partij werken, waarvan stempeling op een van de gewaarborgde gehalten wordt verlangd, ter keuring aanbiedt, vergezeld van een borderel of een inventaris, houdende opgave van een hoger gehalte dan dat hetwelk blijkens onderzoek met inachtneming van artikel 2, tot grondslag van de stempeling moet strekken, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 59. De ondernemer die het in artikel 30 vervatte verbod overtreedt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 60. De ondernemer die een hem bij artikel 34 opgelegde verplichting niet nakomt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 61. Met geldboete van ten hoogste driehonderd gulden wordt gestraft:

a. hij die het beroep van werkmeester in platina, gouden en zilveren werken uitoefent zonder voorzien te zijn van de stempel, in artikel 12 omschreven;

b. hij die niet zorg draagt dat zijn meesterteken niet, in strijd met het bepaalde in artikel 39, op enig door een ander vervaardigd werk wordt afgeslagen;

c. hij die een hem bij artikel 27, 28, 29, 33, 44 of 46 opgelegde verplichting niet nakomt.

Artikel 62. Hij die een in artikel 31, 32, 35, 36, 41 of 45 opgelegde verplichting niet nakomt of een daarin vervat verbod overtreedt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste honderd gulden.

Artikel 63. De ondernemer die de hem bij artikel 37 opgelegde verplichting niet nakomt, wordt gestraft met geldboete van ten hoogste vijftig gulden.

Artikel 64. De artikelen 191, eerste lid, 192—195 en 197—211 van de Algemene wet inzake de douane en de accijnzen vinden overeenkomstige toepassing met dien verstande dat waar in die artikelen wordt gesproken van wettelijke bepalingen daaronder worden begrepen de wettelijke bepalingen inzake het waarborgrecht en het essaailoon en dat waar in die artikelen wordt gesproken van ambtenaren der invoerrechten en accijnzen daaronder worden begrepen de ambtenaren van de waarborg.

Artikel 65. Het besluit van de 3de Germinal IXde jaar, betrekkelijk tot het bezit en gebruik van verboden werktuigen, hier te lande executoir verklaard bij de decreten van 8 november 1810 en 6 januari 1811, wordt afgeschaft.

Artikel 66. 1. Deze wet treedt in werking op de dag die daartoe nader door Ons zal bepaald worden, op welke dag tevens worden ingetrokken en vervallen alle vroegere wettelijke verordeningen, de waarborg der gouden en zilveren werken betreffende.

2. De rechtsvervolgingen, welke op het even vermeld tijdstip nog aanhangig zijn, worden ten einde toe behandeld en beslist overeenkomstig de bepalingen der wetgeving, onder welke zij zijn ingesteld.

Artikel 67. Deze wet kan worden aangehaald als „Waarborgwet 1950”.